

[Inger Stilling Pedersen]

forhandlingerne med Amtsrådsforeningen, som nogle ikke har set og andre har set. Jeg har selvfølgelig også set det og kan da godt sige her, at jeg finder også, at man skal være meget forsigtig med at reducere tilskud, men der kan selvfølgelig være nogle præparater, som det også er sagt, der er urimelig billige i forhold til, hvad de egentlig burde koste, men det er en helt anden snak. Men når man f.eks. taler generelt om penicillinet, er vi også meget skeptiske, og det er vi, fordi det er præparater, der ofte bruges af børnefamilier. De er storforbrugere af dem, hvorimod jeg ikke kan huske, hvornår jeg sidst har set det præparat. Og sådan er der altså ting, som man må have med ind i drøftelserne.

Derfor tror jeg, at vi i udvalget på baggrund af disse to forslag kan få en positiv drøftelse, og jeg kender også ministeren så godt, at jeg ved, at ministeren sikkert vil gå positivt ind i det og være med til, at vi får en saglig drøftelse og kan finde frem til resultater.

For det er jo fremgået af debatten i dag, at vi har nøjagtig samme intentioner alle sammen, uanset hvad vi har fremført, nemlig at medicinforbruget skal ned, og at det ikke må være for dyrt at være syg. Der kan man så tale om solidaritet med den gruppe, som bliver syge; det bliver vi måske også selv, hvis vi bliver gamle nok i hvert fald.

Vi vil derfor gå positivt ind i udvalgsbehandlingen uden at give tilsagn om, at vi vil støtte de to forslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagenes overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslagene til folketingsbeslutning henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 17:

Forslag til lov om ændring af lov om Danmarks Erhvervsfond.

Af industriministeren (Anne Birgitte Lundholt).

(Fremsat 27/12 90).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Bjørn Westh (S):

I det socialdemokratiske udspil til en mere aktiv erhvervs politik pegede vi før folketingsvalget på, at det var nødvendigt med en eksportkreditordning for Central- og Østeuropa på 5 mia. kr. Dette forslag lever op til den forhåbning eller det ønske, vi havde dengang, og på den måde er det i orden.

Vi bemærker, at man tager de 5 mia. kr., garantibeløbet, fra de midler, der er afsat i øvrigt, og det gør ikke så meget i øjeblikket, forstår vi, fordi rammen ikke er udnyttet. Men hvis vi efter det her kommer op på en udnyttelse af de ordinære midler, havde jeg nær sagt, der nærmer sig maksimumbeløbet på 45 mia. kr., så synes jeg, vi skal diskutere det igen, for det skulle jo nødigt gå ud over erhvervsfremme generelt. Vi er usikre på, om det det første år i hvert fald koster slet så meget, som ministeren har anslået, inden ordningen kommer i gang, inden der bliver sager, inden der bliver konstateret noget, så vi ved ikke, om det er nødvendigt i første omgang at regne med så store beløb.

Vi skal jo tænke på den udvikling, der er i Østeuropa og i Sovjetunionen, og vi er helt enige i de udtalelser, der er kommet fra EF's udenrigsministre. Det må vi også have liggende i baghovedet, når vi skal administrere denne lov, men vi vil jo gerne støtte alle de tiltag, der kan hjælpe på en positiv udvikling i de områder, ikke mindst i de baltiske lande.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge ministeren, hvad der nu skal ske med det særlige stats-handelsudvalg, efterhånden som vi får mere normaliserede forhold i Østeuropa. Skal det udvalg fortsat eksistere på den måde, det gør nu? Jeg håber, at dette lovforslag kan give anledning til en bedre fremtidig erhvervs politisk diskussion med ministeren, og at ministeren vil være mere fleksibel og høre efter os andre.

I den forbindelse vil jeg ikke undlade at komme med en bemærkning om, at da vi drøftede